

Садржај Биографија.....	4	Теорија друштва.....	5	Позитивизам.....	9
Закључак.....	13	Литература.....	14		

3 Биографија

Огист Конт је рођен у Монпелјеу 1798. године, у монархистичкој, католичкој породици. Стекао је више образовање у Ecole polytechnique, у Паризу, која је имала утицај на његова каснија схватања. Конт је био угледан математичар и филозоф, широког енциклопедијског знања. Али, он је најпре мислилац који се јавља на раскршћу преломних друштвених епоха које је отворила Велика француска револуција. У исто време он је контроверзна фигура свог времена. Док се на једној страни исказује као један од првих социјалних реформатора предмодерне, настојећи да као емпирист~позитивист научно објасни друштвену историју, човека и његов свет, дотле на другој страни пада у мистику настојањем да створи нову религију. Своје погледе из области социјалне филозофије изнео је у предавањима које је држао у својој кући 1826. године. Од 1836. до 1846. године био је испитивач на Ecole polytechnique. Касније по отпуштању из те школе издржавају га његови ученици и поштоваоци. 1848. године Конт оснива Позитивистичко друштво. Живео је до 1857. године.

4

Теорија друштва

Огист Конт је социологију одредио као комплексну науку, која проучава људско друштво као целину, структуру тог друштва и његов развитак. Он је систематизовао идеје својих претходника, посебно Сенсимона, чији је био ученик, одушевљени присталица, па чак извесно време и лични секретар. Дао је име ново конституисаној науци социологији. Истовремено јој одређује и:

А) Место у систему наука; Б) предмет В) метод истраживања

Дакле, све ове елементе који углавном карактеришу једну науку. У два своја дела „Курс позитивне филозофије“ и „Курс позитивне политике“, разрадом и систематизацијом претходника, посебно Аристотела, Кондорсеја, и Сенсимона, први је развио целовит социолошки систем, односно целовиту и систематичну теорију друштва. За Конта, људско друштво представља завршни корак органске еволуције. Оно је „велико биће“, својеврстан „колективни организам“ који поседује „консензус универсале“. У људском друштву, као и биолошком организму, „постоји склад структуре и функције које иду заједничком циљу кроз акцију и реакцију унутар делова и у односу на околину“¹ Тај општи консензус на коме почива друштвени поредак извире, по Конту, с једне стране ~ из инстинкта

5

симпатије, осећања друштвености које је укоренењено у природи сваког појединца, а са друге стране ~ из заједничких мисли идеја, веровања и моралних надзора. По Контовом мишљењу друштво је слично организму, не само по сагласности као заједничком органском атрибуту, већ и по својој структури. Наиме, друштво је, као и биолошки организам, састављено из одговарајућих делова: ћелији организма одговара породица; ткиву ~ друштвене класе; органима ~ градови, односно државе; и систему органа ~ народ. Но, и поред свих сличности, између биолошког и друштвеног организма постоје и суштинске разлике. Насупрот биолошком организму који је непроменљив, људско друштво се може мењати и усавршавати ако се њиме управља у складу са принципима позитивне науке. Осим тога, друштвени организам је много сложенији од биолошког и стога дозвољава много ширу расподелу функција комбиновану са вишим степеном координације органа.² Према Конту, предмет изражавања социологије би било људско друштво у целини поимано преко социјалне статике (теорија реда, или теорија поретка) и социјалне динамике (теорија прогреса).

При томе ставља тежиште на теорију реда као изразу организације друштва. Најпре ћемо уводно назначити битне особености социјалне статике и социјалне динамике. 1. Социјална статика и социјална динамика су два основна елемента Контове социологије. Социјална статика се бави истраживањем основних

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com